

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 137. Sessio V. Concilii Tridentini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

Sæc. XVI.
A.C. 1546.

§. CXXXVII.

Sessio V. Tridentinæ Synodi.

Rebus ita compositis die decima septima Junii habita est Sessio quinta, non sine maximo Patrum concurso; quippe præter tres Præsides, duosque Cardinales, & utrumque Caroli V. O-

Labbe Coll.
Com. t. 14.
p. 748.
Pallav. l. 7.
c. 13. n. 1.
Et 2.

ratorem Mendozam & Toletanum venerant novem Archiepiscopi, quadraginta novem Antistites, duo Augustani Cardinalis ac Trevirensis Archiepiscopi Procuratores, Montis Cassinensis Abbatæ, ac supremi Ordinum Præfecti. Congregatis omnibus Alexander Piccolominæus Pientinus Antistes soleinne sacrificium de Spiritu sancto decantavit, quo finito Marcus Laureus Dominicanus sermonem habuit, & demum ritibus, precibusque de more persolutis Episcopi Pontificios ornatus induerunt, idem vero Præful, qui rem divinam pergerat, alta voce fidei Decretum circa peccatum originale quinque hisce sanctionibus comprehensum prælegit.

I. *Si quis non confitetur, primum hominem Adam, cum mandatum Dei in Paradiſo fuisset transgressus, statim Sanctitatem & Iustitiam, in qua constitutus fuerat, amississe, incurrisseque per offendam prævaricationis hujusmodi iram & indignationem Dei, atque ideo mortem, quam antea illi*

Qq 3

com-

Sæcul. XVI
A.C. 1546.

comminatus fuerat Deus, & cum morte captivitatem sub ejus potestate, qui mortis deinde habuit imperium, hoc est Diaboli, totumque Adam per illam prævaricationis offendit secundum corpus & animam in deterius commutatum fuisse, anathema sit.

II. *Si quis Adæ prævaricationem sibi soli, & non ejus propagini afferit nocuisse, & acceptam a Deo sanctitatem & justitiam, quin perdidit, sibi soli, & non nobis, etiam eum perdidisse, aut inquinatum illum per inobedientię peccatum mortem & pœnas corporis tantum in omne genus humanum transfuisse, non autem & peccatum, quod mors est animæ, anathema sit: cum contradicat Apostolo dicenti: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.*

III. *Si quis hoc Adæ peccatum, quod origine unum est & propagatione, non imitatione transfusum omnibus, inest unicuique proprium, vel per humanæ naturæ vires, vel per aliud remedium afferit tolli, quam per meritum unius mediatoris Domini nostri Jesu Christi, qui nos Deo reconciliavit in Sanguine suo, factus nobis justitia, sanctificatio & redemptio, aut negat ipsum Jesu Christi meritum per Baptismi Sacramentum in forma Ecclesiæ rite collatum, tam adultis, quam*

quam parvulis applicari; anathema sit: Sæcul XVI.
 quia non est aliud nomen sub cœlo da- A.C. 1546.
 tum hominibus, in quo oporteat nos Att. 4.
 salvos fieri. Unde illa vox: Ecce ag- Joan. I.
 nus Dei, ecce, qui tollit peccata mun-
 di. Et illa: Quicunque baptizati estis, Galat. 3.
 Christum induistis.

IV. Si quis parvulos recentes ab uteris
 Matrum baptizandos negat, etiamsi fuerint
 a baptizatis parentibus orti; aut dicit in re-
 missionem quidem peccatorum eos baptizari,
 sed nihil ex Adam trahere originalis peccati,
 quod regenerationis lavacro necesse sit expia-
 ri ad vitam æternam consequendam; unde fit
 consequens, ut in eis forma Baptismatis in
 remissionem peccatorum non vera, sed falsa
 intelligatur, anathema sit: quoniam non ali-
 ter intelligendum est id, quod dixit Aposto-
 lus: Per unum hominem peccatum in- Rom. 5.
 travit in mundum, & per peccatum
 mors, & ita in omnes homines mors
 pertransiit, in quo omnes peccaverunt:
 nisi quemadmodum Ecclesia Catholica ubique
 diffusa semper intellexit: propter hanc enim
 regulam fidei ex Traditione Apostolorum,
 etiam parvuli, qui nihil peccatorum in se-
 metipsis adhuc committere potuerunt, ideo
 in remissionem peccatorum veraciter bapti-
 zantur, ut in eis regeneratione mundetur,
 quod generatione contraxerunt: Nisi enim
 quis renatus fuerit ex aqua & Spi-

Sæcul XVI. ritu sancto, non potest introire in Re-
gnum Dei.
A C 1546

V. Si quis per Domini nostri JEsu Christi gratiam, quæ in Baptismate confertur reatum originalis peccati remitti negat, aut etiam afferit, non tolli totum id, quod veram & propriam peccati rationem habet, sed illud dicit tantum radi, aut non immutari, anathema sit: In renatis enim nihil odit Deus, quia nihil est damnationis iis, qui vere con-cepulti sunt cum Christo per Baptisma in mortem, qui non secundum carnem ambulant, sed veterem hominem exuentes, & novum induentes, qui secundum Deum creatus est, innocentes, immaculati, puri, innoxii, ac Deo dilecti, effecti sunt, hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi, ita, ut nihil prorsus eos ab ingressu cæli remoretur: Manere autem in baptizatis concupiscentiam, vel somitem, hæc sancta Synodus statetur, ac sentit, quæ cum ad agonem sit relata, nocere non consentientibus, & viriliter per JEsu Christi gratiam repugnabitibus, non valet: quin imo, qui legitime certaverit, coronabitur. Hanc concupiscentiam, quam aliquando Apostolus peccatum appellat, sancta Synodus declarat, Ecclesiam Catholicam nunquam intellexisse peccatum appellari, quod vere & proprio in renatis peccatum sit, sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat: Si quis autem con-

tra-

trarium senserit, anathema sit: Declarat Sæcul. XVI.
 tamen hæc ipsa Synodus, non esse suæ intentionis, comprehendere in hoc Decreto, ubi
A.C. 1546.
 de peccato originali agitur, beatam & immaculatam Virginem Mariam, Dei Genitri em, sed observandas esse Constitutiones felicis recordationis Xysti Papæ IV. sub pœnis in eis Constitutionibus contentis, quas innovat.

§. CXXXVIII.

Decretum de Reformatione circa instituendos Theologæ Lectores.

Subsequens hoc Decretum de Refor- Labb. p. 753.
 matione duo complectitur capita, in Pallav. c. 11.
 quorum primo ita habetur: *Eadem sacrosancta Synodus, piis summorum Pontificum & prokatorum Conciliorum Constitutionibus inhærens, easque amplectens, & illis adjiciens, ne cœlestis ille sacrorum librorum thesaurus, quem Spiritus sanctus summa liberalitate hominibus tradidit, neglectus jaceat, statuit & decrevit, quod in illis Ecclesiis, in quibus præbenda, aut præstimonium, seu aliud quovis nomine nuncupatum stipendum, pro Lectoribus sacræ Theologie deputatum reperitur, Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alii locorum Ordinarii eos, qui præbendam, aut præstimonium, seu stipendum hujusmodi obtinent, ad ipsius sacræ Scripturæ expositionem aut*

Qq 5

in-